Which is not the case by בור

מה שאין כן בבור –

Overview

The ברייתא mentions that the שור over ברייתא (and over שור (and over שור מום (and over שור pays) is that שור pays כופר, however בור do not pay כופר. If a person died by falling into a or if he was killed by a (spreading) fire, the בור do not pay בור or if he was killed by a (spreading) fire, the בעל ובור והאש do not pay כופר will discuss the source of this ruling.

תוספות concludes the thought of the ברייתא that שור pays כופר; however בור

שאין משלם כופר וכן אש דקתני בסמוך מה שאין כן באש – שאין משלם כופר וכן אש דקתני בסמוך מה שאין כן באש אין משלם כופר וכן אש which the ברייתא shortly teaches 'that it is not so by אש', it also means that אש does not pay כופר.

asks: תוספות

ואם תאמר ונילף משור ונחייבו בכופר –

And if you will say; let us derive בור ואש; and שור should be liable to pay כופר pays בופר -

מוספות anticipates a possible rebuttal to his question:

ואף על גב דאיכא למימר שכן בעל חי –

And even though it is possible to argue that a שור is alive and therefore we cannot derive אש ובור which are not alive, from שור –

תוספות rejects this rebuttal:

דהא מסקינן לקמן בפרק כיצד (דף כו,א) דאיכא כופר ברגל -

For the גמרא concludes later in פרק כיצד that there is רגל ^{2} .

שמע מינה דילפינן רגל מקרן -

We conclude from this ruling that we do derive קרן; that just as קרן pays סנופר so too does - רגל -

ולא פרכינן מה לקרן שכן כוונתו להזיק וחייב ברשות הרבים – אחל we do not challenge this derivation by arguing; why is קרן חייב כופר

¹ The commentaries ask how can תוספות argue that בור should pay כופר, when there is a פסוק that teaches us אם אדם, that the שור is פטור if an אדם was killed in his בור See (הארוך). See 'Thinking it over' # 1.

² If a cow tramples a person (child) while walking (in the הניזק, the בעל השור is הייב כופר.

מוספות answers:

ויש לומר דאש ובור פטורין דדרשינן עליו ולא על בור עליו ולא על האש – And one can say that שש ובור from כופר for we interpret the word עליו which is written by ^{4} כופר to mean עליו –on him (the בעל השור); only he has to pay כופר, but not the בעל הבור and similarly עליו and not for the מזיק only the בעל השור pays כופר, but no other מזיק is liable to pay.

תוספות proves that this is a valid לימוד:

– כדדרשינן לקמן בסוף כיצד (שם) עליו ולא על האדם As the גמרא interprets later, in the end of פרק כיצד, that the word עליו, excludes a person who killed, from paying כופר. This word עליו excludes everyone from paying כופר, except for the שור of שור (including ^{5}).

חוספות has an additional question:

ואם תאמר שור ולא אדם דכתיב בבור למה לי תיפוק ליה מעליו – And if you will say; why de we need the word שור which is written by הור⁶, from which we derive by exclusion ולא אדם; that the בעל הבור is not liable for damages if a person was killed by the בור; we can derive that the is פטור if a person was killed in his בעל הבור from the word עליו which is written by כופר.

מוספות answers:

ויש לומר דאיצטריך שור ולא אדם לפטור עבד שנפל בתוכו – And one can say; that the דרשה of שור ולא אדם is necessary to exempt the בעל הבור from payment if an עבד כנעני fell into the בר - בור או עבד כועני או עובד כוכבים הקנוי לישראל⁸:

Or if a gentile who belongs to a ישראל fell into the בור. In both these cases the בעל הבור is פטור. We know this (only) from שור ולא אדם.

Summary

⁴ The פסוק reads (משפטים] כב,ל) אם כופר יושת עליו' (שמות [משפטים].

 $^{^5}$ We do not say עליו (on the בעל הקרן) and not on the בעל הרגל; for both are parts of the (same) שור

 $^{^6}$ The תורה writes by בור (משפטים] מא,לג (משפטים) that if a person made a pit and ונפל שמה שור או חמור וגו ^{10} derive from the word שור (which is seemingly superfluous) that שור.

 $^{^7}$ The payment that is due for killing a person is called כופר. Once we derive from נליין that כופר is only by a שור שהרג אדם, we know that there is no payment by a בור שהרג אדם. The word שור (בור על) which teaches us שור ולא אדם is (seemingly) superfluous.

⁸ This may be referring to a ישראל who bought a גוי as a slave but did not go through the process of having him become a formal עבד כנעני, which includes 'מילה וטבילה וכו'.

⁹ In these two cases there is a דין of monetary compensation. The owner lost the slaves who are his assets. This payment cannot be considered כופר; but rather ממון. It is only when a ישראל was killed that the 'payment' is ממון and not ממון. [There is a concept known as אין דמים לבן חורין. There is no monetary value for a free man.] Therefore the עבדים which is referring to כופר does not exclude payment for the עבדים (which is a monetary payment; not a סופר payment). However from the פסוק שור ולא אדם which is written by we exclude an אדם who was killed from receiving monetary payments, and this refers to צבדים as well. See 'Thinking it over # 2.

We derive from 'עליו' that only חייב בכופר and not בור ואש. The ולא אדם comes to exclude an עבד ונכרי הקנוי לישראל.

Thinking it over

- 1. There is a dispute later in the מרא whether the כופר payment is the 'value' of the מזיק or the 'value' of the גיזק. Our תוספות asks two (seemingly conflicting) questions: Why is a בור exempt from כופר; and why the פסוק of שור ולא אדם is necessary. According to which of the two מ"ד (whether כופר כופר דמי מזיק or מזיק, is which question of תוספות (more) appropriate? ^{11}
- 2. What we would be the אש if it killed an עבד or a נכרי הקנוי לישראל? ^{12}

 $^{^{10}}$ ק, מ,א דף מ,א דף מ,א פרן. See שיטמ"ק בשם הרא"ש and בל"י והנה רע"ט בד"ה בל"י אות בד"ה בל"י אות רפד. ^{12}